

RYTMY ODPOCZYNKU

Część I: Przegląd

Biblijna sobota jest kulminacją całego Bożego stworzenia. W ciągu trzech pierwszych dni tygodnia stworzenia Bóg stworzył światło, ukształtował niebo i Ziemię, stworzył morza i lądy oraz wszelką roślinność. Czwartego dnia stworzył Słońce, Księżyc i gwiazdy. W ciągu dwóch kolejnych dni nappełnił ziemię żywymi istotami oraz stworzył ludzi. Siódmy dzień, sobotę, Bóg uświetlił i odłączył jako dzień, w którym ludzie mieli czcić Boga za cuda stworzenia, cieszyć się więziami miłości i pogłębiać więź ze swoim Stwórcą. W lekcji tego tygodnia odkryjemy, jak sobota została wpleciona w tkaninę czasu w celu upamiętnienia naszego Stwórcy i Dawcy życia, zarówno doczesnego, jak i wiecznego.

W lekcji tego tygodnia podkreślimy fakt, iż przez wieki sobota wspomagała pamięć ludu Bożego, nieustannie przypominając wierzącym o ich Stwórcy. Gdyby sobota była wiernie święcona z pokolenia na pokolenie, nie byłoby ateistów, agnostyków ani zeświecczonych humanistów. Sobota mówi o Bogu, który nas stworzył i troszczy się o nas, zaspokajając nasze codzienne potrzeby. Przypomina także o mocy Boga jako Wyzwoliciele. Wszchemocny Stwórca wyzwolił Izraelitów z niewoli egipskiej i może wyzwolić nas z niewoli grzesznych nawyków, które nas zniewalają.

W sobotę odpoczywamy w błogosławieństwie Tego, który nas stworzył - Tego, który nas odkupił i uświęca nas oraz przyjdzie po nas. Sobota jest niebiańską oazą odpoczynku na spieczonych pustyni pędzącego naprzód, zeświecczonego świata.

Część II: Komentarz

Zdumiewający cud kosmosu mówi o wszechmocnym Bogu, Stwórcy wszechświata. Frank Borman był dowódcą pierwszej załogi, która wyleciała ponad orbitę Ziemi. Patrząc na Ziemię z odległości 400 000 kilometrów, Borman nadał przesłanie, cytując Rdz 1,1: „Na początku stworzył Bóg niebo i ziemię”. Potem wyjaśnił: „Miałem przemożne uczucie, iż musi istnieć moc większa niż my - że istnieje Bóg, który wszystko zapoczątkował”. Wielu najwybitniejszych myślicieli ludzkości było tak poruszonych niepojętym projektem, złożonością, porządkiem i ogromem wszechświata, iż nie mogli nie wierzyć w Boga. Oto kilka przykładów.

Niektórzy sądzą, że nauka jest przeciwieństwem wiary. Jednak większość najwybitniejszych postaci kształtujących naukę od początku było ludźmi głęboko wierzącymi. Należeli do nich Mikołaj Kopernik, który odkrył, że Słońce, a nie Ziemia, jest w centrum układu słonecznego; Izaak Newton, który sformułował prawo grawitacji; Blaise Pascal, który wymyślił pierwszy kalkulator oraz James Maxwell, który sformułował prawa elektromagnetyzmu. Wszyscy oni byli chrześcijanami i wyrażali przekonanie, iż studiowanie przyrody nie podważa wiary, ale raczej ją umacnia.

Rdz 1,1 to podstawa całego *Pisma Świętego*. „Na początku stworzył Bóg niebo i ziemię”. Hebrajskie słowo tłumaczone jako „stworzył” to *bara*. Odnosi się ono do tego, czego dokonał Bóg. Ten hebrajski czasownik zawsze wiąże się ze stwórczą działalnością Boga. Bóg posiada zdolność, niepojętą moc, tworzenia czegoś z niczego. On przemawia i powołuje do istnienia światy. Na Jego słowo Ziemia okryła się zielenią roślin. Na Jego słowo wyrosły drzewa i kwiaty. On powołał do istnienia Słońce, Księżyc i gwiazdy.

Nieskończona moc Boża

Aby wyobrazić sobie, jak nieograniczona jest moc Boga, rozważmy jeden niewielki obiekt w przestrzeni - Słońce. Czy Bóg stworzył Słońce? Oczywiście. W Rdz 1,14-16 czytamy o tym, jak Bóg stworzył dwa „światła”, by panowały na niebie - Słońce rządzące dniem i Księżyc świecący nocą. Żyjemy na jednej z planet krążących wokół Słońca. Słońce w ciągu jednej sekundy wytwarza więcej energii niż cała ludzkość wyprodukowała w całych swoich dziejach - wliczając w to energię uzyskaną ze spalania wszelkich paliw i energię elektryczną uzyskaną ze wszystkich źródeł.

Słońce ma około 1,4 miliona kilometrów średnicy i mogłoby pomieścić milion planet wielkości Ziemi. Ale Słońce jest tylko jedną z co najmniej 100 miliardów gwiazd w naszej galaktyce, Drodze Mlecznej. Jedna z gwiazd, zwana Pistoletem, emituje energię 10 milionów razy większą niż nasze Słońce! Niektórzy uczeni szacują, że we wszechświecie istnieje około dziesięć miliardów trylionów gwiazd. Jest to liczba rzędu porównywalnego z liczbą ziarenek piasku na brzegu morza.

Prorok Izajasz wzywa nas do rozmyślenia o stwórczej mocy Boga: „Podnieście ku górze wasze oczy i patrzcie: Kto to stworzył? Ten, który wyprowadza ich wojsko w pełnej liczbie, na wszystkich woła po imieniu. Wobec takiego ogromu siły i potężnej mocy nikogo nie brak” (Iz 40,26). Siódmy dzień tygodnia, sobota, jest wiecznym upamiętnieniem, wiecznym znakiem przypominającym niepojętą stwórczą moc Boga.

Pod koniec opisu tygodnia stworzenia czytamy w Rdz 2,1-3: „Tak zostały ukończone niebo i ziemia oraz cały ich zastęp. I ukończył Bóg w siódmym dniu dzieło swoje, które uczynił, i odpoczął dnia siódmego od

wszelkiego dzieła, które uczynił. I pobłogosławił Bóg dzień siódmy, i poświęcił go, bo w nim odpoczął od wszelkiego dzieła swego, którego Bóg dokonał w stworzeniu”. Bóg odpoczął nie dlatego, by czuł się zmęczony. Zaprzestał działania, by przyjrzeć się pięknu i majestatowi świata, który stworzył. Odpoczął, by dać nam przykład. Sobota jest cotygodniową przerwą w rutynie życia poświęconą oddaniu chwały Temu, który nas stworzył. Kiedy święcimy sobotę, otwieramy serce, by przyjąć szczególnie błogosławieństwo, jakie Bóg powiązał z tym dniem jak z żadnym innym.

Troskliwy Stwórca

Sobota przypomina nam, że nie jesteśmy kosmicznymi sierotami na zapomnianej planecie będącej zabłąkanym pyłkiem w ogromnym wszechświecie. Sobota wskazuje Stwórcę, który powołał nas do istnienia we wzniosłym celu oraz umiłował nas tak bardzo, iż nie porzucił nas nawet wtedy, kiedy rozminęliśmy się z tym celem. Sobota przypomina nam o Tym, który zapewnił nam wszystko, co dobre. Boża troska została zilustrowana w potrójnym cudzie związanym z manną. W piątek porcja manny była podwójna. W sobotę manna nie spadała wcale. Tylko zapas zebrany w piątek nie psuł się do następnego dnia i nadawał się do jedzenia w sobotę. Podczas czterdziestu lat wędrówki Izraelitów po pustyni sobota przypominała Izraelitów o Stwórcy, który troszczył się o nich. Musimy zauważyć, że Izraelici święcili sobotę przed nadaniem prawa na Górze Synaj. Przykazanie sobotnie w Wj 20,8-11 zaczyna się słowem „pamiętaj”. Wskazuje na Boga, który stworzył świat w ciągu sześciu dni i odpoczął siódmego dnia. Gdyby, jak wierzą niektórzy, Bóg jedynie zainicjował istnienie świata, który następnie ewoluował w ciągu milionów lat, nie istniałaby absolutnie żadna podstawa święcenia soboty, bo dzień ten nie miałby żadnego realnego znaczenia.

Sobota jest wiecznym symbolem naszego odpoczynku w Bogu. Jest szczególnym znakiem lojalności wobec Stwórcy (Ez 20,12-20). Nie jest arbitralnym legalistycznym wymogiem, ale ukazuje prawdziwy odpoczynek w Bogu, przeciwieństwie sprawiedliwości z uczynków. Sobota mówi o Bogu, który uczynił wszystko, byśmy mogli odpoczywać w Jego dokonaniach. Prawdziwy sobotni odpoczynek to odpoczynek w łaskawych ramionach miłującego Stwórcy i Odkupiciela, który wkrótce przyjdzie powtórnie po nas.

Wyzwoliciel

Istnieje jeszcze jeden ważny aspekt przykazania sobotniego.

W Pwt 5 przykazanie sobotnie zostało powtórzone dla nowego pokolenia mającego wkroczyć do Ziemi Obiecanej. Tym razem Mojżesz przypomniał im, że byli niewolnikami w Egipcie, a ich wszechmocny Stwórca wyzwolił ich. On jest jedynym, który może nas wyzwolić z niewoli grzechu. Tylko On może rozerwać krępujące nas łańcuchy. Tylko On może nas wyzwolić z dybów grzechu. Takie jest przesłanie soboty - że wszechmocny Stwórca pragnie odrodzić nasze serce.

Część III: Zastosowanie:

Rozważając praktyczne zastosowanie soboty w twoim życiu, zastanów się nad poniższymi pytaniami:

- Co przychodzi ci do głowy, kiedy myślisz o sobotnim odpoczynku? Co oznacza dla ciebie pojęcie sobotniego odpoczynku?
- Dlaczego biblijna prawda o stworzeniu jest ważna dla ciebie osobiście? Jaka praktyczną różnicę czyni to, czy zostaliśmy stworzeni, czy ewoluowaliśmy przez miliony lat? Jak wiara w jedno i drugie wpływa na nasze życie?
- Czy myślałeś o sobocie jako znaku wyzwolenia? Dlaczego ta biblijna prawda jest ważna?
- Sobota mówi o odpoczywaniu w Bogu, który troszczy się o wszystkie nasze potrzeby. Zsyłanie manny jest symbolem codziennej opatrności Boga. Jak to znaczenie soboty wpływa na twoje życie?
- Jak rozumiesz poniższy cytat w świetle lekcji tego tygodnia? „Na początku czasu ucisku zostaliśmy napełnieni Duchem Świętym, po czym wyruszyliśmy i pełniej głosiliśmy sobotę” (Ellen G. White, *Early Writings*, s. 33). Dalej autorka wyjaśniła, że przez początek czasu ucisku rozumie czas tuż przed końcem czasu próby, kiedy drzwi do zbawienia wciąż będą jeszcze otwarte.